

## بازنشر صحبت های زنده یاد «چنگیز جلیوند» با موزه سینما

موزه سینمای ایران در ادامه انتشار سلسله نشست‌های تاریخ شفاهی خود به مناسبت زادروز زنده یاد «چنگیز جلیوند؛ دوبلور، مدیر دوبلاژ» بخش‌هایی از گفتگو با این هنرمند را منتشر کرده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، چنگیز جلیوند گفت: اولین فیلمی که من را خیلی به کار دوبله علاقمند کرد فیلم «فاتح» بود که زنده یاد نصرت الله محتشم جای "جان وین" صحبت می‌کرد. صدای شاهانه و سردار مانند محتشم من را به این فکر برد که چقدر خوب است تا جای یک سردار صحبت کنم. البته فکر نمی‌کردم که سردار شوم و یا نقش سردار را بازی کنم بلکه فکر می‌کردم که چقدر خوب است تا مثل یک سردار صحبت کنم.

چنگیز جلیوند با بیان اینکه ششم آبان ماه ۱۳۱۴ در شیراز به دنیا آمده است، گفت: تا سن هفت سالگی در شیراز زندگی کردم، بزرگ شدم و بعد از آن به خاطر شغل پدرم به تهران آمدم.

وی ادامه داد: اولین فیلمی که من را خیلی به کار دوبله علاقمند کرد فیلم «فاتح» بود که زنده یاد نصرت الله محتشم جای "جان وین" صحبت می‌کرد. صدای شاهانه و سردار مانند محتشم من را به این فکر برد که چقدر خوب است تا جای یک سردار صحبت کنم. البته فکر نمی‌کردم که سردار شوم و یا نقش سردار را بازی کنم بلکه فکر می‌کردم که چقدر خوب است تا مثل یک سردار صحبت کنم.

جلیوند خاطرنشان کرد: یادم می‌آید کارگردان یا تهیه کننده فیلم‌های ایرانی برای دیدن فیلم‌های خارجی می‌رفتند و سوال می‌کردند که جای این بازیگر خارجی چه کسی صحبت کرده و وقتی متوجه می‌شدند که دوبله را من انجام دادم، برای صحبت در فیلم‌هایشان از من دعوت می‌کردند. یکبار جای حیدر صارمی (بازیگر) صحبت کردم.

وی یادآور شد: آن سال‌ها هنوز بازیگران درجه یک برای تسخیر سینما نیامده بودند و همان کسانی که در رادیو نمایشنامه بازی می‌کردند به سینما می‌آمدند و نقش اول بازی می‌کردند. مثل آقایان امیرفضلی، مصدق و تابش که ابتدا در رادیو فعالیت داشتند و بعد به سینما آمدند.

جلیوند در ادامه بیان داشت: وقتی به جای پل نیومن در فیلم «یک نفر آن بالا من را دوست دارد» صحبت کردم، سیامک یاسمی گفت می‌خواهم به جای محمدعلی فردین، جلیوند صحبت کند. برای فیلم‌های آقای قرن بیستم و گنج قارون همانگونه که برای پل نیومن صحبت می‌کردم تم جنوب شهری خودمان را هم ترکیب کردم و در نهایت گنج قارون درآمد.

وی با بیان اینکه کار دوبله را عاشقانه دوست دارد، گفت: کارم برای من یک نفر محسوب می‌شود و همانطور که وقتی یک نفر را دوست داریم، به او عشق می‌ورزیم، دوبله هم برای من چنین حالتی دارد. کارم عشقم است، واقعا به کارم ایمان دارم و نسبت به آن حساس هستم.

جلیوند ادامه داد: هیچ وقت دوست نداشتم جای نقش منفی صحبت کنم و معتقد بودم وقتی قهرمان داستان بیشتر مثبت است چرا من باید منفی بگویم. معمولا برای نقش های منفی انتخاب نمی‌شدم و خودم هم انتخاب هم نمی‌کردم.

وی در پایان با بیان اینکه عاشق ایران است، گفت: به هیچ شکلی نمی‌توانم ایران را ترک کنم. عزیزترین افراد خانواده من خارج از ایران زندگی می‌کنند و دلشان برای من تنگ می‌شود اما من هم همیشه دلم برای وطن و خاک تنگ می‌شود. عاشق مردم کشورم هستم و امیدوارم خداوند تن سالم به من بدهد تا بتوانم دینی که به دوستاران دوبله دارم و آنهایی که صدای من را دوست دارند و از من حمایت می‌کنند را به جا آورم و از این همه محبتشان نسبت به خودم سپاسگزاری می‌کنم. امیدوارم با کارهای خوبی که در سینما ارائه می‌دهم جوابگوی محبتشان باشم.

زنده یاد چنگیز جلیوند ۶ آبان ماه ۱۳۱۴ در شیراز متولد شد و دوم آذرماه ۱۳۹۹ در تهران بر اثر کرونا درگذشت.